

ἐνεκα σεβασμοῦ ἐνθ' ἄν.: *Τί κάν' ἡ ἀγιωσύνη σου; Ποῦ θὰ πάῃ ἡ ἀγιωσύνη σου; Ἡ ἀγιωσύνη σου καλὰ τὰ λέει σύνηθ. Συνών. ἀγιότη 1.*

ἀγιωτικά ἐπίρρ. Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγιωτικός.

1) Εὐσεβῶς, ἐναρέτως: *Ζῇ ἀγιωτικά.* 2) Ὁρθῶς, ἀληθῶς: *Ἀγιωτικά καλατζεύ'ς* (ὁμιλεῖς).

ἀγιωτικά τά, Θήρ. Κῶς Μακεδ. (Θεσσαλον.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Παξ. Σίφν. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ. ἄ. ἀγιωτ'κά Μύκ. ἀγιουτ'κά Κυδων. Λέσβ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγιωτικός.

1) Πάντα ἐν γένει τὰ πρὸς τὴν θρησκείαν σχετιζόμενα πράγματα Θήρ. Κῶς Μακεδ. (Θεσσαλον.) Παξ. κ. ἄ.: *Ὅλη μέρα μὲ τ' ἀγιωτικά ἔχει νὰ κάμῃ, εἶναι καλὸς γιὰ παπ-πᾶς Παξ. || Φρ. Αὐτὰ εἶναι ἀγιωτικά* (ἐπὶ θρησκευτικῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπονται σχόλια καὶ συζητήσεις) Θεσσαλον. 2) Θρησκευτικὰ μέσα θερα-πευτικὰ τῶν ἀσθενειῶν, οἷον παρακλήσεις, ἀγιασμοί, ἐπω-δαί, καπνίσματα μὲ ἡγιασμένα ἄνθη (πβ. ἀγιολ'ούλουδο) κττ. Κυδων. Λέσβ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σίφν. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ. ἄ.: *Κάνε τοῦ παιδιοῦ σου ἀγιωτικά γιὰ νὰ γίνῃ καλὰ Ἐρμούπ. Μι τ' ἀγιουτ'κά εἶδι τὴν ὑγείᾱ τ' Λέσβ. Μι τ' ἀγιουτ'κά τοῦ πέρας' ἡ-ῖ-ἀρρώστια αὐτόθ. || Φρ. Ἐπισι 'ς τ' ἀγιουτ'κά* (ἐπὶ ἀσθενοῦς ἀπελπισθέντος ἐκ τῆς ἱατρι-κῆς βοηθείας καὶ ζητοῦντος τὴν ἰασίν του διὰ μέσων θρησκευτικῶν) Κυδων. Λέσβ. 3) Τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις κατασκευαζόμενα καὶ ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν κομιζόμενα ὡς ἀναμνηστικά εἰς τοὺς οἰκείους καὶ φίλους κομβολό-για, κηρία, σταυροὶ κττ. Κρήτ.

Πβ. ἀγικό, Ἀγιοταφίτικος.

ἀγιωτικός ἐπίθ. Πόντ. (Χαλδ.) ἀγιωτικός Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀγιουτ'κός Λέσβ. Μακεδ. κ. ἄ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀγιωτικός.

1) Ὁ εἰς τοὺς ἀγίους ἀνήκων Θήρ. Λέσβ. Μακεδ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ὅλημερίς τῇ μέρας διαβάζ' ἀγιωτικά Ἀπύρανθ. Νὰ πῶ ἐν' ἀγιουτ'κὸ πρᾶμα* (τὸν βίον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐορταζομένου ἀγίου) Μακεδ. Ἀγιουτ'κά λουλούδια Λέσβ. 2) Εὐσεβής, ἐνάρετος Θήρ. Λέσβ. Νάξ. (Ἀπύ-ρανθ.) Πόντ. (Χαλδ.): *Πολλὰ ἀγιωτικός ἀρθωπος ἐν' Χαλδ. Ἀγιουτ'κός ἄθρουπους* Λέσβ.

ἀγκαβανέα ἡ, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάβανος κατὰ τὰ εἰς -έα ὄν. φυτῶν.

Ἀγκάβανος, ὁ ἰδ. [**]

ἀγκάβανος ὁ, ἀμάρτ. ἀγάβανος Κρήτ. Κύθηρ. ἀγάβανος Κρήτ. ἀκάανος Κάρπ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Φυτόν ἀκανθῶδες (*silybum marianum*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*) (ΘΧελδράιχ 52). Συνών. γαιῖδουράγκαθο, γομαράγκαθο. [**]

ἀγκαζάρω πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *engager* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-άρω.

1) Λαμβάνω τὸν λόγον, τὴν ὑπόσχεσίν τινος, ὅτι θὰ κάμῃ τι, ὑποχρεώνω Ἀθῆν. κ. ἄ.: *Τὸν ἀγκαζάρισε νὰ τοῦ*

τὸ κάνῃ Ἀθῆν. Εἶμαι ἀγκαζαρισμένος καὶ δὲν μπορῶ νὰ κάνω διαφορετικά αὐτόθ.

β) Μισθώνω Παξ. κ. ἄ.: *Ἀγκαζά-ρισα τόσους νοματαίους γιὰ νὰ δουλέγουνε καὶ τώρα δὲν ἔχω δουλειὰ νὰ τοὺς δώκω Παξ.* 2) Ἀποκτῶ δικαίωμα προ-τεραιότητος ἐπὶ τινος Ἀθῆν. κ. ἄ.: *Ἔχω ἀγκαζάρει τὴν ἐφημερίδα - τὸ αὐτοκίνητο κττ. Ἀθῆν. Δάμα ἀγκαζαρισμένη* (φρ. χοροῦ) αὐτόθ.

ἀγκάθα ἡ, σύννηθ. ἀγκάθ-θα Κύπρ. Ρόδ. ἀκάθ-θα Κάρπ. ἀγάθα Κρήτ. κ. ἄ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγκάθι.

1) Ἡ μεγάλη ἄκανθα καὶ γενικῶς πᾶσα ἄκανθα σύννηθ.: *Μοῦ μπῆκε μὴν ἀγάθα Κρήτ. Ἐπ-πесен μέσ' 'ς τὲς ἀγκάθ-θες τῷ ἐγέμωσεν Κύπρ. Ἐμπέην ἀγκάθ-θα 'ς τὸ νύδιον μου* (ἐμπέην = εἰσηλθε) αὐτόθ. || Φρ. *μουστάκι ἀγάθα* (ἐπὶ μύ-στακος, τοῦ ὁποίου αἱ τραχεῖαι τρίχες προβάλλουν ὡς ἄκανθαι) Κρήτ. *Κάθεται πάνω 'ς τοῖς ἀγκάθ-θες* (ἐπὶ τοῦ κατεχομένου ὑπὸ ἀνησυχίας) Κάρπ. *Τοῦ σκάρωσε μὴν ἀγάθα* (τὸν ἐσυκοφάντησε, ἐρραδιούργησε κττ.) Κρήτ. || Ἀσμ.

Κ' οἱ Τοῦρκοι ὥσ᾽ ἐίδανε τὸ χαλασμὸ πὺν 'πάθα, εἶχαι ὅλοι 'ς τὴ γαρδιά φαρμακερὴ ἀγάθα

Κρήτ. β) Ἀσπρὴ ἀγκάθα, τὸ φυτὸν κίρσιον ἢ ἄκορνα (*cirsium acarna* ἢ *ricnomon acarna*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*) ΘΧελδράιχ 51 καὶ ΠΓεννάδ. 509. Συνών. ἀγριάγκαθο, ἀσπράγκαθο, κουκκουτσάγκαθο, σεῖτάγκαθο. 2) Ἡ σπονδυλικὴ στήλη Ρόδ. Σκυρ. κ. ἄ.: *Ἔσπασε τὴν ἀγκάθ-θα του Ρόδ. Ἐπὶ τῆς σημ. ταύτης ἦδη παρ' ἀρχ. ἡ λ. ἄκανθα.* Συνών. ἄγκαθας 2, ἀγκάθι 1 ια, ραχοκοκαλεά. Πβ. ἄγανο 2.

ἀγκαθαδάκι τό, ἀμάρτ. ἀγκαθ-θαδάτσι Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγκάθι.

Μικρὰ ἄκανθα, ἀγκαθαδάκι.

ἀγκαθαάκι τό, σύννηθ. ἀγκαθαά' βόρ. ἰδιώμ. ἀγκαθ-θαάτσι Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγκάθι.

1) Μικρὰ ἄκανθα σύννηθ.: *Μοῦ μπῆκε ἀγκαθαάκι 'ς τὸ δάχτυλο - 'ς τὸ μάτι σύννηθ. || Φρ. Εἶν' ἀγκαθαά' (ἐπὶ τοῦ ραδιούργου) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. ἀγκαθαδάκι, ἀγκαθίτσα 1, ἀγκαθούλλα 1. 2) Τὸ φυτὸν γρόμ-φαινα ἢ σφαιρανθῆς (*gromphaena globosa*) τῆς τάξεως τῶν ἀμαραντωδῶν (*amarantaceae*) φέρον ἄνθη σφαιροει-δῆ (ΠΓεννάδ. 233) Λέσβ. Συνών. ἀγκαθέλλι. [**]*

ἀγκαθαῖς ὁ, ἀμάρτ. ἀγκαθ-θαῖς Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάθι.

Τὸ φυτὸν καρλινία ἢ κομμεοφόρος (*carlina* ἢ *chamaeleon* ἢ *atractylis gummifera*) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (*compositae*).

ἄγκαθας ὁ, Θράκ. κ. ἄ. ἄγκαθας Κάλυμν. ἄγκα-θος Βιθυν. Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ.) ἄγκαθ-θος Ἰκαρ. Κύπρ. ἄγαθος Ἀνδρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἄ. ἄγαθους Ἰμβρ. ἄκαθ-θος Ἰκαρ. ἄγκαθας Χίος ἄκατ-τος Σύμ. ἄγαθο τό, Πελοπν. (Λακων.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγκάθι.

1) Μεγάλη ἄκανθα Ἀνδρ. Βιθυν. Ἡπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἰκαρ. Ἰμβρ. Κάλυμν. Κύπρ. Μεγίστ. Πελοπν. (Λακων.)

